

FAŞİST CUNTAYA CEVAP

Dostlar, yoldaşlar,

Hoş geldiniz.

Bize bu gece bu toplantıyı yapma olanağını veren, hazırlayan Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi'ne içtenlikle teşekkür ederim.

Bu akşam burada partimizin, Türkiye İşçi Partisi'nin 20., Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'in 14. kuruluş yıldönümünü kutlamak üzere toplandık. Gönül isterdi ki bu kutlamayı yalnız burada değil, geçmişte birçok şenliklerde olduğu gibi, Türkiye'de, İstanbul'da, Spor ve Sergi Sarayı'nda da yapabilelim. Ama Cunta'nın demir ökçesi altında ezilen Türkiye'de bugün işçi sınıfının, geniş halk kitlelerinin, ilerici güçlerin demokratik hak ve özgürlükleri gasbedilmiş, ayaklar altına alınmıştır. İşçi sınıfımızın yüzlerce yiğit evladı polis ve kontr-gerilla merkezlerinde sorgu adı altında işkenceden geçirilmekte, Nazilerin toplama kamplarının benzeri askeri hapishanelerde çökertilmeye, çürütülmeye çalışılmaktadır. Bir kısmı ise yurdundan uzaklarda, politik sürgün hayatına zorlanmış durumdadır.

Türkiye karanlık bir tablo gösteriyor. Baş döndürücü bir hızla yükselen pahalılık, gittikçe derinleşen yoksulluk, gittikçe kabaran işsizlik üç başlı korkunç bir dev gibi halk kitlelerini pençesi altına almış, ezmektedir. Cuntanın başı General Evren ise çok kolaylıkla aılıktan söz etmektedir. Terörizmi önlemekle övünürken "Yurttaş aç kalmaya razı, yeter ki terörizm olmasın!" deyip, dış borçlanmaları, halk kitlelerinin sırtına binen ekonomi politikasını konu ederken de "Bu millet aç kalarak da yapması gerekeni yapmıştır, yine yapar!" incisini döktürüyor. Belli ki Evren açlık nedir bilmiyor. Generalin açılığa katlanmalarını istediği insanlar kimlerdir? İşçidir, köylü kentli emekçidir, dar gelirli memur ve emeklidir, ekmeğini taştan çıkarmaya çalışan yurttadır; kısacası halktır. Toplumun tepesine çökmüş, halkın sefaleti bahasına, emperyalizmle elele tatlı kârlar eden imtiyazlı azınlık hiçbir hal ve şartta aç kalacak değildir. Onunla kader birliği etmiş, onun çıkarlarına hizmet eden yüksek kademe sivil-asker bürokratlar da değildir.

Tüm ülkede halk perişan. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da çifte baskı ve sömürü altındaki Kürt halkı daha da perişan. Evren'in kardeşlik nutukları, askeri manevralarda dağıtılan ilaçlar acı gerçekleri örtüyor. Anlamak istemiyorlar ki, gerçek birlik ancak özgür iradeyle seçilip gönülden kabul edilirse, tam bir eşitlik koşullarında oluşursa yaşayabilirlik kazanır. 20. yüzyılın son çeyreğinde kendi iradesi dışında hiçbir halka hiçbir yönetim baskıyla, zorla kabul ettirilemez.

Halk kitlelerinin durumu böylesine acı. Ya toplumun öbür kesimlerinin durumu ne? Gençlik, özgürce araştırma ve düşünme yeteneğinden yoksun, Atatürkçülük adı altında generallerin kafalarında oluşturdukları kalıplara uygun robotlar haline dönüştürülmeye çalışılıyor. Gözlerini geleceğe çevirdiklerinde önlerine işsizlik heylulası dikiliyor. Bilim, düşün, sanat adamları aynı demir kalıplar içinde ürün ver-

meye zorlanıyor. Türkiye'nin kültür hayatı yosun bağlamış, durgun, bulanık sulara dönüştürülmek sürecine itiliyor.

Türkiye'nin gösterdiği tablo ilk bakışta böylesine karanlık. Ne var ki, halk tükenmez. İşçi sınıfı tükenmez. Yaşamlarını işçi sınıfının, tüm halk kitlelerinin toplumsal ve ulusal kurtuluşuna adanmış bilimsel sosyalist savaşılar da tükenmez. Onlar şu anda, emperyalizme, faşizme, şovenizme ve onların ekonomik sınıfsal dayanağı olan tekellere karşı mücadeleyi bütün engelleri aşarak, zorlukları ve tehlikeleri göğüsleyerek sürdürüyorlar. Ve bunu, Türkiye'nin iç ve dış durum ve koşullarını, sınıfsal güç ilişkilerini ve faşizmin verili koşullara göre çeşitli biçimler ve derecelenmeler gösterdiği gerçeğini bir an bile göz ardı etmeyen bir gerçekçilikle başarıyorlar. Türkiye'de bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin meşalesi tüm yurtsever, demokratik, ilerici güçlerin yolunu aydınlatmaya devam ediyor. Yurdumuzun üzerine çöken boğucu karanlık bu meşaleyi söndüremiyor, söndüremeyecektir.

Baskılar daha da artabilir. Zulüm daha da şiddetlenebilir. Kayıplar verebiliriz. Geçmişte de verdik. Yüreğimiz parçalanır, ancak bir yoldaş yüreğinin parçalanabileceği gibi. Acımız dağa taşamaz. Ama hıncımız bilendir, öfkemiz yükselir, kararlılığımız güçlenir. Ve kavga devam eder, daha keskin, daha sonuç alıcı, hem yurt içinde, hem yurt dışında. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolu dikensiz gül bahçesinin yolu değildir. Ne var ki, bu yol mutlaka ve mutlaka amacına ulaşır.

Biz Türkiye İşçi Partililer bu gece bu bilinç içinde burada toplandık. Avrupa ülkelerine dağılmış Türkiyeli işçi toplulukları birer döviz kaynağı olarak görülmeyi kabul etmediklerini, Türkiye'nin gidişatında ve geleceğinin belirlenmesinde söz ve karar sahibi olmak istediklerini belli etmelidirler, Türkiye işçi sınıfı ile dayanışmalı mücadele vermelidirler. Bu mücadeleyi örgütleme ve yürütmede öncülük görevi Türkiye İşçi Partililere düşer. Bu toplantı, bu dayanışmalı mücadelenin yürütülmesinde olduğunun açık belirtilerinden biridir. Önümüzdeki görev mücadelemizi kitleleştirme. Bu görevi başarmak için tüm gücümüzle ileri!

Toplantımıza katılan Belçikalı ve diğer uluslardan yoldaş ve dostlarımızın bu katılmayla gösterdikleri dayanışma bizim için çok değerlidir. Kendilerine içtenlikle teşekkür eder, dayanışmamızın gelişip güçleneceğine olan inancımı belirtmek isterim. Bu dayanışma gücümüze güç katacaktır. Öte yandan, uluslararası dayanışma, yalnız Türkiye için değil, Avrupa ülkeleri için de önemlidir. Faşizm tehlikesi Avrupa sahnesinden silinmiş değildir. Ekonomik bunalım derinleştikçe bu tehdit büyüyecektir. Onu alt edecek güç tüm işçi-emekçi kitlelerin, ilerici demokratik güçlerin dayanışması, birleşik mücadelesidir. Faşizmi her yerde hep birlikte alt edeceğiz, yeneceğiz; çünkü mücadelede kararlıyız, çünkü tarihin akışı bizimledir.

Selam dünyanın ve Türkiye'nin aydınlık geleceğine!

Tek Cephe, Sayı 5, 1 Şubat 1981